

Hiz. Yunus'un Balığı / Abdülhamid Abdülmaksud

Yunus balığı, Allah'ın yaratmış olduğu, okyanusların derinliklerinde yaşayan balıklardan biridir. Hakkında çok şey bilinmemektedir. Ancak, küçük balıkları yiyerek hayatını sürdüren büyük bir balıktır ve ilginç bir hikâyesi vardır. Bu kocaman balık, bu sefer küçük balıkları değil, daha farklı bir şeyi yutmuştu, bilin bakalım neydi bu yuttuğu? Ve neden onu yutmuştu?

Gelin, bu hikâyeyi onun dilinden dinleyelim:

Ben, Allah'ın peygamberi Hiz. Yunus (aleyhi selamı) yutup bir müddet süreyle içinde muhafaza eden, ve başına her hangi bir şey gelmeden orada tutan balığım...

Yunus (as), kavmine Allah tarafından gönderilen bir peygamberdi. Kavmini, Yalnızca bir ve tek olan Allah'a iman etmeye ve yalnızca ona ibadet etmeye çağırıyordu. Ancak, Hiz. Yunus'un kavmi ona inanmadı, inkârlarında ısrar edip Allah'a kulluk etmeyi kabul etmediler. Yunus (as) ise hiç bıkmadan ve usanmadan, gece gündüz onları Allah'ı birlemeye çağırmaya devam etti...

Günler ayları takip etti, hatta seneler geçti ancak kavminden hiç kimse ona inanmadı. Bu durum, Hiz. Yunus (as)'ı kızdırdı ve artık onları Allah'ın dinine davet etmemeye karar verdi. Onları, yaşadıkları beldede terk edip başka diyarlara göç edecekti. Belki Allah-u Teâlâ'ya iman edip, O'na ibadet eden bir kavim bulabilirdi. Hiz. Yunus, Allah'ın izni olmaksızın, beldesinden ayrıldı ve ehlini de cehalet, dalalet ve inkâr içinde bıraktı.

Yunus (as), limanına doğru yola çıkmıştı. Uzak diyarlara yolcu taşıyan bir gemiye bindi. Gemi yolcularıyla birlikte yol alırken ve tam da denizin ortasına geldiklerinde, şiddetli bir fırtına patlak verdi. Fırtına giderek şiddetini artırıyor, bir taraftan da bolca yağmur yağıyordu. Gemi, giderek ağırlaşmaya başlamıştı ve az kalsın batacaktı. Bunun üzerine yolcular geminin yükünü hafifletmek için önce eşyalarını denize attılar. Ancak, gemi batmaya devam ediyordu. Kaptan, geminin yükünü hafifletmek için yolculardan birinin kendini feda edip denize atmasını önerdi. Atılacak kişiyi belirlemek için kura çektiler, bunun sonucu olarak ta kura Hiz. Yunus'a çıktı. Meçhule kulaç atmak ve kaderiyle yüzleşmek üzere denize atladı. Böylece, gemi de salimen yoluna devam etti. İşte o anda benim rolüm başlamıştı. Ben ki, büyük bir vazifeyi eda etmek üzere Allah-u Teâlâ'nın seçtiği yunus balığıydım.

Allah-u Teâlâ bana Yunus (as)'ı yutmamı vahyetti. Bir anda Hiz. Yunus kendini benim midemde hapsedilmiş bir şekilde buldu. Üç tarafından etrafı karanlıkla çevrilmişti:

Gecenin karanlığı... Denizin derinliğinin karanlığı... Ve içimdeki karanlık...

İşte o anda Yunus (as) yaptığı hatanın farkına vardı. Çünkü Allah'ın risaletini tebliğ etmek konusunda sabır göstermemişti. Yunus (as) içimde bir süre kaldı, Allah'ı zikredip şöyle dua ediyordu:

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ

Bunun üzerine Allah onu denizin kenarına bırakmamı vahyetti, ben de Allah'ın emrine uydum ve Allah'ın bana emrettiğini yerine getirdim. Böylece, Allah Yunus (as)'ı kurtardı. Çünkü o, yaptığı yanlışla tövbe edip istiğfar etmişti....